YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(viides jaosto)

14 päivänä helmikuuta 2008 *

Asiassa T-351/05,

Provincia di Imperia (Italia), edustajinaan asianajajat S. Rostagno ja K. Platteau,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Martin ja A. Weimar,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumottavaksi Provincia di Imperian ehdotuksen 2005/VP021/20293, joka oli esitetty vastauksena ehdotuspyyntöön VP/2003/021, jonka otsikkona oli ”Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen 6 artiklan mukaiset innovatiiviset toimet: ’Innovatiiviset lähestymistavat muutoksenhallintaan’”, hyväksymättä jättämisestä 30.6.2005 tehty komission päätös ja kaikki tähän päätökseen liittyvät toimet,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.3.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 22 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komission aloitteesta ja 48–51 artiklassa tarkoitettujen komiteoiden annettua lausuntonsa erityyppisten innovatiivisten toimien suuntaviivoista rahastoista voidaan rahoittaa enintään 0,40 prosenttiin asti vuotuisista varoista innovatiivisia toimia yhteisön tasolla. Näihin toimiin kuuluvat tutkimukset, pilottihankkeet ja kokemustenvaihto.

Innovatiivisilla toimilla edistetään tavoitteiden 1, 2 ja 3 mukaisten tukitoimien laadun parantamiseen tarkoitettujen innovatiivisten menetelmien ja käytäntöjen kehittämistä. Ne pannaan täytäntöön yksinkertaisella, avoimella ja moitteettoman varainhoidon mukaisella tavalla.

2. Jokaista pilottihankkeen toiminta-alaa rahoitetaan yhdestä rahastosta. Rahastojen tukipäätöksessä voidaan laajentaa kutakin rahastoa koskevissa erityisasetuksissa määriteltyä soveltamisalaa mainittujen erityissäännösten rajoissa kyseisen pilottihankkeen täytäntöönpanoon tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.”

2 Tämän saman asetuksen 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio arvioi 22 ja 23 artiklan mukaiset rahastoille osoitetut tukihakemukset asianomaisten jäsenvaltioiden toimitettua innovatiivisia toimia koskevat tiedot seuraavien seikkojen perusteella:

a) ehdotetun tukitoimen kuvaus, soveltamisala, mukaan lukien maantieteellinen kattavuus ja erityistavoitteet;

b) tukitoimen toteuttamisesta vastaavat elimet ja edunsaajat;

c) aikataulu ja rahoitussuunnitelma, mukaan lukien yhteisön muiden rahoituslähteiden osuudet;

d) määräykset, joilla varmistetaan tehokas ja asianmukainen täytäntöönpano;

e) tarvittavat seikat sen tutkimiseksi, ovatko toimet yhteisön politiikkojen ja 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaiset.

Komissio hyväksyy tuen myöntämisen rahastoista, kun hakemus voidaan arvioida näiden tietojen perusteella.

2. Komissio antaa heti hakemuksen hyväksymisen jälkeen siitä tiedon asianomaisille jäsenvaltioille.

3. Tässä asetuksessa tarkoitettu jäsenvaltioiden rahoitusvastuu ei koske 22 artiklassa tarkoitettuja innovatiivisia toimia eikä 23 artiklassa tarkoitettua teknistä apua, tämän kuitenkaan rajoittamatta kunkin jäsenvaltion omista institutionaalisista säännöksistä johtuvien velvoitteiden noudattamista.”

3 Euroopan sosiaalirahastosta 12.7.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999 (EYVL L 213, s. 5) tavoitteena on tukea työttömyyden ehkäisemiseen ja torjuntaan sekä inhimillisten voimavarojen kehittämiseen ja sosiaaliseen työmarkkinoille integroimiseen tähtääviä toimenpiteitä korkean työllisyyden, miesten ja naisten välisen tasa-arvon, kestävän kehityksen sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi.

4 Asetuksen N:o 1784/1999 6 artiklassa komissiolle annetaan valtuus rahoittaa sellaisia valmistavia toimenpiteitä sekä seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen kyseisessä asetuksessa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi.

5 Komissio antoi 12.1.2001 tiedonannon asetuksen N:o 1784/1999 6 artiklan mukaisten innovatiivisten toimien toteuttamisesta ohjelmakaudella 2000–2006 (KOM(2000) 894 lopullinen).

6 Kyseisen tiedonannon 6 kohdassa todetaan, että innovatiivisiin toimiin lasketaan seuraavanlaiset toimet:

– prosesseihin suuntautuneet innovaatiot, jotka kattavat uusien menetelmien, apuvälineiden tai lähestymistapojen kehittämisen sekä nykyisten menetelmien parantamisen

– tavoitesuuntautuneet innovaatiot, jotka keskittyvät uusien tavoitteiden muotoiluun, mukaan luettuina lähestymistavat uusien ja lupaavien pätevyysvaatimusten määrittämiseksi ja uusien työllistymismahdollisuuksien hyödyntämiseksi työmarkkinoilla

– asiayhteyteen suuntautuneet innovaatiot, jotka liittyvät poliittisiin ja institutionaalisiin rakenteisiin ja joissa on kyse työmarkkinajärjestelmän kehittämisestä.

7 Tämän tiedonannon 43 kohdassa esitetään lisäksi seuraavaa:

”Innovatiivisille toimille annettavan tuen läpinäkyvyyden varmistamiseksi komissio käyttää avoimia ehdotuspyyntöjä, jotka julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa

lehdessä ja Internetissä Europa-sivustolla. Hankkeiden tukikelpoisuus määräytyy julkaistavan ehdotuspyynnön soveltamisalan ja aihepiirin mukaan.”

8 Lisäksi tämän tiedonannon 44 kohdassa täsmennetään, että ”kuhunkin ehdotuspyyntöön liittyvän hankevastaavien oppaan avulla hankkeista vastaavat henkilöt voivat jättää tukihakemuksensa asetuksessa –– N:o 1784/1999 asetettujen kriteerien ja vaatimusten mukaisesti”.

9 Tämän perusteella ehdotuspyyntö, jonka viitenumero oli VP/2003/021 ja otsikko ”Budjettikohta B2-1630 – Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen 6 artiklan mukaisesti rahoitettavat innovatiiviset toimet: ’Innovatiiviset lähestymistavat muutoksenhallintaan’”, julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 31.10.2003 (EUVL C 262, s. 22).

10 Tässä ehdotuspyynnössä esitetään otsikon ”Aihekohtaiset painopisteet” alla, että ”kaudella 2004–2006 –– asetuksen [N:o 1784/1999] 6 artiklasta tuetaan kantavan teeman ’Innovatiiviset lähestymistavat muutoksenhallintaan’ yhteydessä innovatiivisten toimien kehittämistä ja testausta muutosten ennakoimiseksi ja hallitsemiseksi”.

11 Saman otsikon alla todetaan, että tähän kantavaan teemaan kuuluvissa innovatiivisissa toimissa keskitytään kahteen tarkemmin rajattuun aihekokonaisuuteen, jotka ovat väestönmuutosten hallinta ja uudelleenjärjestelyjen hallinta.

12 Otsikon ”Aikataulu” alla esitetään seuraavaa:

”Tässä ehdotuspyynnössä on kolme määräaikaa hakemusten jättämiselle:

– – –

– Toisen hakukierroksen määräaika on 26. tammikuuta 2005. Tukisopimukset allekirjoitetaan suunnitelmien mukaan syyskuussa 2005. Hankkeet voivat käynnistyä 1. lokakuuta 2005 ja 30. marraskuuta 2005 välisenä aikana, mutta eivät ennen tukisopimuksen allekirjoittamista. Hankkeet voivat kestää enintään 24 kuukautta, ja niiden on päätyttävä 30. syyskuuta 2007 ja 29. marraskuuta 2007 välisenä aikana.

– Kolmannen hakukierroksen määräaika on 25. tammikuuta 2006. Tukisopimukset allekirjoitetaan suunnitelmien mukaan syyskuussa 2006. Hankkeet voivat käynnistyä 1. lokakuuta 2006 ja 30. marraskuuta 2006 välisenä aikana, mutta eivät ennen tukisopimuksen allekirjoittamista. Hankkeet voivat kestää enintään 24 kuukautta, ja ne on saatettava päätökseen 30. syyskuuta 2008 ja 29. marraskuuta 2008 välisenä aikana.”

13 Toisen hakukierroksen puitteissa Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistiin 15.10.2004 (EUVL C 255, s. 11) ehdotuspyyntöä VP/2003/021 koskeva muistutus, jonka otsikkona oli ”Budjettikohta 04.021000.00.11 – Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen 6 artiklan mukaisesti rahoitettavat innovatiiviset toimet: ’Innovatiiviset lähestymistavat muutoksenhallintaan’”. Tässä muistutuksessa huomautetaan muun muassa, että hakukierroksen seuraava määräaika on 26.1.2005 ja että

yksityiskohtaisia tietoja hakumenettelystä, rahoituksesta ja tukikelpoisuudesta sekä valinta- ja myöntämiskriteereistä samoin kuin hakijan oppaan voi hakea ilmoitetulta verkkosivulta.

14 Hakijan opas sisältää useita liitteitä, muun muassa liitteen 2, jonka otsikkona on ”Teknis-rahoituksellinen liite”, liitteen 6, jonka otsikkona on ”Tukihakemus – Hankkeen kuvaus”, ja liitteen 7, jonka otsikkona on ”Budjettiarvio”.

15 Liitteessä 2 olevassa 34 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”Edellä [27, 29 ja 31 kohdassa] mainitut perusteet täyttävien hakemusten osalta arvioidaan, täyttävätkö ehdotetut toimet seuraavat laatu- ja toteutettavuusperusteet:

– – –

– ehdotuksen innovatiivisuus varsinkin hankkeen tavoitteiden ja täytäntöönpanon osalta, myös se, miten ehdotus poikkeaa osallistuvien organisaatioiden tavanomaisesta toiminnasta tai pohjautuu siihen

– – –

– talousarviolomakkeessa lueteltujen kulukohtien sekä tukihakemuslomakkeessa olevan hankekuvauksen ja työohjelman toimintojen keskinäinen vastaavuus.”

Tosiseikat

16 Kantajana oleva Provincia di Imperia esitti komissiolle 21.1.2005 toisen hakukierroksen puitteissa ehdotuksellaan 2005/VP021/20293, jonka otsikkona oli ”Flores”, tukihakemuksen, jossa oli kyse tukitoimista kukkienviljelyalalla Italiassa, Ranskassa ja Espanjassa uudelleenjärjestelyprosessin kielteisten vaikutusten torjumiseksi ja kehityksen edistämiseksi.

17 Komissio ilmoitti 29.6.2005 päivätyllä sähköpostilla kantajalle päätöksestään hylätä tukihakemus.

18 Tämä päätös vahvistettiin 30.6.2005 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

19 Päätöksessään komissio ilmoitti kantajalle seuraavaa:

”Ehdotuksenne osalta on katsottu, että se ei täytä ehdotuspyynnössä asetettuja arviointiperusteita. Tämä johtuu erityisesti seuraavista syistä: ehdotuksessa ei selvitetä,

kuinka siinä otetaan huomioon Liguriassa kyseisellä alalla aiemmin hankitut kokemukset ja kehitetään niitä. Liitteissä 6 ja 7 esitetyissä budjettitiedoissa on merkittäviä ristiriitaisuuksia.”

20 Kantaja kiisti 1.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan ne kaksi perustetta, joilla sen hakemus oli riidanalaisessa päätöksessä hylätty, ja kehotti komissiota tarkastamaan uudelleen kyseisen ehdotuksen ja ottamaan sen huomioon yhteisön rahoitusta varten. Erityisesti sen perusteen osalta, jonka mukaan ehdotuksessa ei oteta huomioon Liguriassa aiemmin hankittuja kokemuksia, kantaja korosti, että ”liitteen 6 sivuilla 57–89 [se on] esittänyt alan tilanteen, kokemukset ja politiikat pikkutarkasti taloudellisista, sosiaalisista ja alueellisista näkökulmista kansainvälisellä, alueellisella ja maakunnallisella tasolla”.

21 Komissio selvensi aiempaa vastaustaan 4.7.2005 päivätyllä sähköpostilla, jossa se laajensi perusteluita, joiden nojalla kantajan tukihakemus oli hylätty. Se esitti erityisesti seuraavaa:

”1. Ensimmäisen kohdan osalta on todettava, että vaikka pitäisikin paikkansa, että ’kukkienviljelyklusteria’ kuvaillaan 32 sivulla, tämä pelkkä kuvaus ei riitä selittämään meille, kuinka päädyitte aiempien kokemustenne pohjalta suunnittelemaan ja kehittämään uuden hankkeenne ja lopuksi ehdottamaan innovaatiota.

2. Määräajassa lähettämissänne asiakirjoissa (ainoat asiakirjat, jotka on otettu huomioon valintamenettelyssä) esiintyy ristiriitaisuuksia taloudellisten tietojen osalta. Liitteessä 6 kokonaismäärä on 2 029 599,19 euroa, kun taas liitteessä 7 kokonaismäärä on 2 109 599,99 euroa (merkittävä 80 000 euron suuruinen ero).”

22 Kantaja kiisti nämä lisätäsmennykset 11.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan.

23 Komissio ilmoitti 15.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan, että se toistaa aikaisempien viestiensä sisällön ja ehdottaa kantajalle, että tämä harkitsisi sitä, että merkittävä 80 000 euron suuruinen ero ilmoitettaisiin hallintokuluina.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 7.9.2005 toimittamallaan kannekirjelmällä.

25 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella päätettiin aloittaa suullinen käsittely. Prosessinjohtotoimena kantajaa pyydettiin esittämään eräs asiakirja ja vastaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen. Kantaja noudatti näitä pyyntöjä.

26 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 6.3.2007 pidetyssä istunnossa.

27 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja kaikki siihen liittyvät toimet

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen perusteettomana

– päättää oikeudenkäyntikuluista lain määräämällä tavalla.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

29 Kantaja väittää, että kanne on otettava tutkittavaksi, koska se on nostettu laillisessa määräajassa ja koskee komission sellaisen päätöksen kumoamista, joka on osoitettu kantajalle ja vaikuttaa siihen varallisuusmielessä, kun otetaan huomioon merkittävät henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit, jotka on käytetty sen hakemuksen valmisteluun.

30 Komissio huomauttaa ensiksikin, että kantaja ei voi vedota varallisuusintressiin, joka muodostuu ”oikeudesta tukeen”, kun otetaan huomioon, että komissiolla ei ole minkäänlaista velvollisuutta tukea sille esitettyjä ehdotuksia ja hankkeita. Se korostaa lisäksi, että ehdotuksen esittäminen perustuu vapaaehtoisuuteen, että kaikkien hakijoiden on täytynyt työstää ehdotuksiaan samalla tavalla ja että se on taannut kaikille hakijoille oikeudenmukaisen ja läpinäkyvän kohtelun.

31 Antamassaan vastauksessa komissio epäilee kantajan oikeussuojan tarvetta. Komissio huomauttaa tältä osin, että oikeussuojan tarvetta on arvioitava sillä hetkellä, kun kanne on nostettu, eli nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa 7.9.2005. Komission mukaan kantaja pystyi kuitenkin vielä tuolloin esittämään uuden, korjatun asiakirjan, ja tämä oli kolmannella hakukierroksella mahdollista 25.1.2006 saakka. Ilman tarvetta saada riidanalainen päätös kumotuksi kantajalla ei ole oikeutta nostaa kumoamiskannetta kyseisen päätöksen johdosta. Komissio väittää, että oikeudenkäyntiväite, joka perustuu siihen, että kantajalla ei ole oikeussuojan tarvetta, on ehdoton prosessinedellytys, joka yhteisöjen tuomioistuinten on otettava huomioon viran puolesta ja johon vastaaja voi vedota milloin tahansa oikeudenkäynnin aikana.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

32 Kantajan oikeussuojan tarpeen osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain siltä osin kuin kantajalla on tarve saada riidanalainen toimi kumotuksi (yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 59 kohta; asia T-102/96, Gencor v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. 1999, s. II-753, 40 kohta ja asia T-212/00, Nuove Industrie Molisane v. komissio, tuomio 30.1.2002, Kok. 2002, s. II-347, 33 kohta). Tämän tarpeen on oltava jo syntynyt ja aktuaalinen (asia T-138/89, NBV ja NVB v. komissio, tuomio 17.9.1992, Kok. 1992, s. II-2181, 33 kohta), ja sitä on arvioitava sillä hetkellä, kun kanne on nostettu (asia 14/63, Forges de Clabecq v. korkea

viranomainen, tuomio 16.12.1963, Kok. 1963, s. 719, 748 ja asia T-159/98, Torre ym. v. komissio, tuomio 24.4.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-83 ja II-395, 28 kohta). Oikeussuojan tarve on olemassa ainoastaan siinä tapauksessa, että kanteella saavutettava lopputulos voi tuottaa sen nostajalle hyötyä (ks. asia T-310/00, MCI v. komissio, tuomio 28.9.2004, Kok. 2004, s. II-3253, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Kantajan oikeussuojan tarpeen arvioimiseksi nyt esillä olevassa asiassa on keskityttävä siihen hyötyyn, jonka kantaja voisi saada riidanalaisen päätöksen kumoamisesta. Vaikka kyseisen päätöksen kumoaminen ei tältä osin voi missään tapauksessa johtaa tilanteeseen, jossa kantajalla olisi oikeus siihen, että komissio myöntää sille tukea sen toisella hakukierroksella tekemän hakemuksen johdosta, jossa se vaati rahoitustukea Euroopan sosiaalirahastosta, on kuitenkin niin, että tällainen kumoaminen antaisi kantajalle ylimääräisen mahdollisuuden saada tällainen tuki. Jos päätös kumottaisiin, komissio olisi nimittäin velvollinen ottamaan uudelleen tarkasteltavaksi kantajan ehdotuksen, sellaisena kuin se esitettiin 21.1.2005, ja ottamaan huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämän arvioinnin. Kantajan ei siten tarvitsisi tehdä muutoksia ehdotukseensa eikä liioin päivittää sitä, mikä ei olisi tilanne silloin, jos sen pitäisi esittää hakemuksensa uudelleen kolmannella hakukierroksella.

34 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että kantajalla on oikeussuojan tarve, joten käsiteltävänä oleva kanne on otettava tutkittavaksi.

Aineellinen kysymys

35 Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste on kohdistettu riidanalaisessa päätöksessä esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan budjettitiedoissa, jotka kantaja toimitti ehdotuksensa liitteissä 6 ja 7, on ”merkittäviä

ristiriitaisuuksia”. Toisella kanneperusteella riitautetaan kyseisessä päätöksessä esitetty näkemys, jonka mukaan kantajan ehdotuksessa ei selvitetä, kuinka siinä otetaan huomioon Liguriassa kukkienviljelyalalla aiemmin hankitut kokemukset ja kehitetään niitä.

36 Kantaja esittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä useita väitteitä, jotka perustuvat EY 253 artiklan, asetuksen N:o 1784/1999 6 artiklan, asetuksen N:o 1260/1999 22 ja 24 artiklan, 12.1.2001 päivätyssä tiedonannossa asetettujen sääntöjen sekä ehdotuspyynnössä VP/2003/021 ja hakijan oppaassa, mukaan lukien sen liitteet 2, 6 ja 7, vahvistettujen sääntöjen rikkomiseen sekä tosiseikkojen osalta tehtyyn ilmeiseen arviointivirheeseen, harkintavallan väärinkäyttöön ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen. Kantaja esittää toisen kanneperusteen yhteydessä samat väitteet lukuun ottamatta väitettä, joka perustuu hakijan oppaan liitteen 7 rikkomiseen.

37 Ennen kuin aloitetaan näiden kahden kanneperusteen varsinainen tarkastelu, on tuotava esiin, että molemmat riidanalaisessa päätöksessä esitetyt perustelut riittäisivät sellaisinaan perusteeksi päätökselle olla hyväksymättä kantajan ehdotusta yhteisön yhteisrahoituksen saamiseksi. Tämä päätös on näin ollen lähtökohtaisesti kumottava ainoastaan siinä tapauksessa, että molemmat näistä perusteluista ovat lainvastaisia. Tässä tapauksessa virhe tai muu lainvastaisuus, joka vaikuttaa vain yhteen päätöksen perusteluista, ei voi olla hyväksyttävä peruste riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi, jos tällä virheellä tai lainvastaisuudella ei ole voinut olla ratkaisevaa vaikutusta yhteisön yhteisrahoituksen epäämiseen. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantaja on riitauttanut molemmat perustelut kahdella erillisellä kanneperusteella. Jotta käsiteltävänä olevassa tapauksessa voitaisiin päätyä päätöksen mahdolliseen kumoamiseen, on näin ollen tarkasteltava kumpaakin näistä kahdesta kanneperusteesta.

Ensimmäinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

– Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

38 Komissio huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen mukaan kannekirjelmässä on mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde ja sen on sisällettävä kantajan vaatimukset ja kanteen oikeudellisten perusteiden yhteenveto, joiden on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa asia ei komission mukaan ole näin. Komissio nimittäin väittää, että kantaja on otsikon ”Väitteet” alla esittänyt vain kommentteja selventämättä mitenkään, mikä väite on tarkemmin esitetty ja missä tarkoituksessa. Kantaja ei ole esittänyt minkäänlaisia oikeudellisia perusteluita vaatimustensa tueksi. Komissio toteaa erityisesti ilmeistä arviointivirhettä, harkintavallan väärinkäyttöä ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskevien väitteiden osalta, että ne on esitetty täysin ylimalkaisesti ja että niiden yhteenveto ei ole millään tavalla riittävän selkeä ja ymmärrettävä, jotta komissio voisi valmistella puolustuksensa tehokkaasti. Komissio siis katsoo, että nämä väitteet on jätettävä tutkimatta.

39 Vastauksenaan komission väitteisiin kantaja täsmentää ensiksikin, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste muodostaa kokonaisuuden, jota ei voida jakaa osiin sen oikeusperustan mukaisesti, johon on vedottu. Se katsoo seuraavaksi, että se on selittänyt, miltä osin komissio on riidanalaisessa päätöksessä tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja käyttänyt väärin harkintavaltaansa. Se väittää lopuksi, että siitä, että kyseisellä päätöksellä on rikottu ehdotuspyyntöä VP/2003/021 ja hakijan opasta, on seurauksena, että myös niitä ylemmäntasoisia säädöksiä on rikottu, joiden nojalla kyseinen ehdotuspyyntö ja hakijan opas on laadittu.

– Aineellinen kysymys

40 Kantaja kiistää, että sen ehdotuksen liitteissä 6 ja 7 olisi budjettitietojen osalta ”merkittäviä ristiriitaisuuksia”. Vaikka se ei kiistä sitä, että näissä kahdessa liitteessä esitettyjen tietojen välillä on eroa, se täsmentää kuitenkin, että tämä ero johtuu näiden liitteiden rakenteesta, jota sen oli noudatettava, ja pyydettyjen tietojen välisistä eroista. Liite 6 (”Tukihakemus”) sisälsi nimittäin ainoastaan välittömät (directes) tukikelpoiset menot, mitä osoittaa ison D-kirjaimen käyttö (”Henkilöstö-, matka-, toimi-/palvelu- ja hallintokulut”), kun taas liite 7 (”Budjettiarvio”) sisälsi liitteessä 6 mainittujen välittömien tukikelpoisten menojen lisäksi välilliset (indirectes) tukikelpoiset menot, mitä osoittaa ison I-kirjaimen käyttö. Tämä erottelu on peruste näiden kahden liitteen väliselle 80 000 euron suuruiselle erolle, jonka komissio on tuonut esiin.

41 Kantaja siis väittää, että sen ehdotuksen liitteiden 6 ja 7 välillä ei voi olla ristiriitaa, koska se on kaikilta osin noudattanut sitovaa mallia, jonka komissio vahvisti hakijan oppaassa. Se, että kyseiset 80 000 euroa olisi sisällytetty yleiskuluina hallintokuluihin liitteessä 6 olevaan otsakkeeseen D4, kuten komissio 15.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan ehdotti, olisi näin ollen ollut järjetöntä ja johtanut tukihakemuksen täyttämiseen virheellisellä tavalla ja tehnyt hakijan oppaan liitteessä 7 b olevan otsakkeen I tarpeettomaksi. Tämä komission tulkinta johtuu joko ilmeisestä arviointivirheestä, sillä komissio sekoittaa hankkeen kokonaiskulut ja pelkät välittömät tukikelpoiset menot, tai harkintavallan väärinkäytöstä, sillä komissio muuttaa oman mielensä mukaisesti malliehdotuksia, jotka se itse on laatinut. Kantaja katsoo näin ollen, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan aiemmin laadittuja sääntöjä, kuten hakijan opasta ja sen liitteitä 6 ja 7. Lisäksi riidanalaisella päätöksellä rikotaan 12.1.2001 annetusta tiedonannosta ilmenevää aiempaa päätöstä, asetuksen N:o 1784/1999 6 artiklaa sekä asetuksen N:o 1260/1999 22 ja 24 artiklaa, minkä lisäksi sillä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.

42 Vastauksena komission väitteeseen, jonka mukaan kantaja ei pyytänyt komissiolta lisätietoja, kantaja väittää lisäksi, että tällainen pyyntö oli tarpeeton, koska vaadittujen taloudellisten tietojen sisällöstä ei ollut epäilystä. Eri budjettikohtien matemaattinen yhteneväisyys on puolestaan ilmeinen erityisesti siksi, että hakijan oppaan liitteessä 7 b velvoitetaan mainitsemaan välilliset menot liitteessä 6 mainittuja menoja lukuun ottamatta.

43 Lisäksi komission väitettä, jossa tuodaan esiin ”merkittävät ristiriitaisuudet”, ei kantajan mukaan ole perusteltu riittävästi, sillä 80 000 euron suuruinen ero on osoitettu vasta jälkikäteen eli 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissa, jossa ei täsmennetä muita mahdollisia ristiriitaisuuksia, joiden perusteella komissio voisi hylätä ehdotuksen. Lisäksi EY 253 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä velvoitetaan esittämään selkeät ja yksiselitteiset perustelut päätöksessä, joka on sen adressaatille vastainen.

44 Kantaja viittaa lopuksi komission väitteeseen, jonka mukaan oikeuskäytännössä olisi vahvistettu, että ”perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on, että päätöksen adressaatti saa tietää tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin päätös perustuu, voidakseen muun muassa arvioida, olisiko tarkoituksenmukaista, että toimivaltainen tuomioistuin tutkii päätöksen”. Asia ei ole näin nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, sillä komission sen väitteen nojalla, jonka mukaan ”liitteissä 6 ja 7 esitetyissä budjettitiedoissa on merkittäviä ristiriitaisuuksia”, kantaja ei voi ymmärtää perusteita, joiden takia sen ehdotus on hylätty. Lisäksi niillä täydentävillä tiedoilla, jotka komissio toimitti jälkikäteen, ei voida muuttaa riidanalaista päätöstä merkittävästi, sillä vaadittujen perusteluiden olisi pitänyt sisältyä itse päätökseen tai ne olisi pitänyt antaa tiedoksi samanaikaisesti päätöksen kanssa.

45 Komissio huomauttaa, että kantaja ei kiistä ehdotuksensa liitteissä 6 ja 7 annettujen tietojen välistä eroa, ja riitauttaa kantajan arvion, jonka mukaan kyseinen ero johtuu näiden liitteiden rakenteesta. Komission mukaan liitteen 6, jossa kuvataan

”budjettikuvauksessa esitetty toiminta”, ja toisaalta liitteen 7, jossa esitetään ”budjettiarvio”, on nimittäin vastattava täysin toisiaan. Hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä (liite 2) olevan 34 kohdan mukaan tämä vastaavuus on välttämätön edellytys tukihakemuksen huomioon ottamiselle. Komission mukaan liitteessä 6 olevasta C8 kohdasta ilmenee lisäksi, että kyseisen liitteen on sisällettävä kaikki budjettiosaan liittyvät menot. Komissio täsmentää, että jos liite 6 poikkeaa liitteestä 7, sen on huomautettava siitä ja otettava se huomioon hankkeen arvioinnissa. Liitteen 6 rakenteen osalta komissio katsoo, että kunkin hakijan on selvittämällä suunnitellun toiminnan ja asianomaisille toimijoille annettujen tehtävien luonne ja merkitys osoitettava, että se voi järjestää taloudelliset ja inhimilliset resurssit johdonmukaisella ja toimivalla tavalla.

46 Kantajan väitteestä, joka koskee kirjaimen D käyttämistä liitteessä 6, komissio huomauttaa, että mistään ei voida päätellä, että tämän kirjaimen käyttäminen, jonka oli tarkoitus helpottaa hakijoita ymmärtämään asia, sulkee yleiset kulut liitteen 6 mukaisten menojen ulkopuolelle. Komission mukaan nämä kulut on yleensä sisällytetty D4 kohtaan ”Johtaminen ja koordinointi”. Komissio täsmentää, että se hyväksyy myös niiden sisällyttämisen tiettyyn vaiheeseen tai erilliseen huomautukseen, mutta näiden kulujen merkittävyyden vuoksi se ei voi missään tapauksessa hyväksyä niiden puuttumista. Komissio korostaa, että tämä selkeyttä koskeva vaatimus – matemaattisesta oikeellisuudesta riippumatta – asetettiin hakijan oppaan teknis-rahoituksellisen liitteen 3.4 luvussa.

47 Lisäksi komissio väittää, että jos oli epäilyjä 80 000 euron suuruisten yleisten kulujen sisällyttämisestä liitteeseen 6, kantajan oli osoitettava komissiolle pyyntö saada lisätietoja. Komissio huomauttaa tältä osin, että se oli myös varautunut mahdollisiin tulkintaeroihin ja huolehtinut nopeasta ja helposta viestintäkeinosta mahdollisiin kysymyksiin vastaamiseksi. Mahdollisuus pyytää lisätietoja internet sivuston kautta, sähköpostitse tai puhelimitse vahvistettiin siten sekä hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä että ehdotuspyynnössä VP/2003/021, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 31.10.2003.

48 EY 253 artiklan väitetyn rikkomisen osalta komissio katsoo vastanneensa kantajan tiedonsaantipyyntöihin äärimmäisen nopeasti (kolmessa päivässä), ja se korostaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan suppeat perustelut riittävät ja täyttävät EY 253 artiklan mukaiset vaatimukset tämän osalta. Se huomauttaa tältä osin, että perusteluiden suppeus on väistämätön seuraus hyvin suuren hakemusmäärän käsittelystä. Lisäksi perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on ennen kaikkea se, että päätöksen adressaatti voi arvioida, olisiko tarkoituksenmukaista nostaa kanne toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Komissio katsoo, että nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on annettu tällaiset perustelut.

49 Komissio katsoo lopuksi, että perusteluvelvollisuus on erotettava siitä, ovatko perustelut oikeat. Vaikka riidanalaisen päätöksen suppeat perustelut osoittautuisivatkin riittämättömiksi nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, vakiintuneessa oikeuskäytännössä sallitaan joka tapauksessa se, että komissio toimittaa täydentävät perustelut, edellyttäen että nämä täydentävät tiedot toimitetaan ennen kanteen nostamista. Asia on nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa näin. Komissio on nimittäin toimittanut täydentävät täsmennykset vastauksena kantajan esittämiin pyyntöihin, ja sitä ei voida moittia tällaisten täsmennysten toimittamisesta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on kohdistettu komission riidanalaisen päätöksen tueksi esittämään perusteluun, jonka mukaan ehdotuksen ”liitteissä 6 ja 7 esitetyissä budjettitiedoissa on merkittäviä ristiriitaisuuksia”. Komissio täsmensi tätä perustelua 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan, jossa se ilmoitti, että ”[kantajan lähettämissä] asiakirjoissa – – esiintyy ristiriitaisuuksia taloudellisten tietojen osalta”, ja korosti, että ”liitteessä 6 kokonaismäärä on 2 029 599,[9]9euroa, kun taas liitteessä 7 kokonaismäärä on 2 109 599,99 euroa (merkittävä 80 000 euron suuruinen ero)”.

51 Aluksi on tuotava esiin, että kantaja esittää tämän kanneperusteen yhteydessä useita väitteitä, jotka on lueteltu edellä 36 kohdassa. Vaikka jotkin näistä väitteistä jätettäisiinkin komission väittämällä tavalla tutkimatta niiden epätäsmällisyyden takia, asia ei varmasti ole näin niiden väitteiden osalta, jotka perustuvat perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja hakijan oppaan rikkomiseen, sillä nämä väitteet on muotoiltu riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta komissio voi valmistella puolustuksensa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista kanteen.

52 Mitä aineelliseen kysymykseen tulee, ensiksikin kantajan siitä väitteestä, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (asia C-350/88, Delacre ym. v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-395, 15 kohta; asia C-56/93, Belgia v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-723, 86 kohta; asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta ja asia C-159/01, Alankomaat v. komissio, tuomio 29.4.2004, Kok. 2004, s. I-4461, 65 kohta).

53 Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja. Se, ovatko päätöksen perustelut EY 253 artiklan mukaiset, tutkitaan nimittäin paitsi päätöksen sanamuodon myös asiayhteyden ja kaikkien asiaa koskevien oikeussääntöjen suhteen (ks. edellä 52 kohdassa mainittu asia Delacre ym. v. komissio, tuomion 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 Lisäksi on tuotava esiin, että perustelujen suppeus komission päätöksessä, jolla hylätään tukihakemus, on väistämätön seuraus siitä, että komissio joutuu lyhyessä ajassa antamaan päätökset sadoista automaattisen tietojenkäsittelyn avulla käsiteltävistä tukihakemuksista. Euroopan sosiaalirahaston taloudellisten tukien järkiperäinen

ja tehokas jakaminen vaarantuisi, jos jokaisessa yksittäisessä päätöksessä pitäisi olla yksityiskohtaiset perustelut (asia C-213/87, Gemeente Amsterdam ja VIA v. komissio, tuomio 7.2.1990, Kok. 1990, s. I-221, 28 kohta).

55 Toisin kuin kantaja esittää, perusteluvelvollisuutta on tässä tapauksessa arvioitava sen tietojen täydennyksen mukaan, joka sisältyi komission 4.7.2005 päivättyyn sähköpostiin ja joka kantajalla oli käytettävissään kanteensa nostamishetkellä. Jos, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, kantaja vaatii asianomaiselta toimielimeltä lisäselvityksiä jostakin päätöksestä ennen kanteen nostamista ja saa nämä selvitykset, se ei voi vaatia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta, että tämä jättäisi ne ottamatta huomioon perustelujen riittävyyden arvioinnissa, ja samalla on kuitenkin selvää, että toimielimellä ei ole oikeutta vaihtaa alkuperäisiä perusteluita täysin uusiin perusteluihin, mikä tässä asiassa ei ole asian laita (asia T-183/00, Strabag Benelux v. neuvosto, tuomio 25.2.2003, Kok. 2003, s. II-135, 58 kohta).

56 Tästä seuraa, että kun otetaan erityisesti huomioon 4.7.2005 päivättyyn sähköpostiin sisältyneet täydentävät tiedot, kantaja voi tällä kanneperusteella riitautetun perustelun nojalla selkeästi ymmärtää, että toinen niistä kahdesta syystä, joiden johdosta sen tukihakemus hylättiin, perustui siihen, että kyseinen hakemus ei komission mukaan täyttänyt viimeistä arviointiperustetta, jonka avulla voidaan määrittää hakemuksessa ehdotettujen toimien laatu ja toteutettavuus, sellaisena kuin kyseinen arviointiperuste on määritetty hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevassa 34 kohdassa.

57 Tämän tapauksen olosuhteet huomioon ottaen ei siis ole osoitettu, että riidanalainen päätös olisi riittämättömästi perusteltu siltä osin kuin kyse on tällä kanneperusteella riitautetusta perustelusta.

58 Toiseksi, kantajan sen väitteen osalta, joka perustuu siihen, että hakijan opasta on rikottu tällä kanneperusteella riitautetulla perustelulla, jonka mukaan ehdotuksen ”liitteissä 6 ja 7 esitetyissä budjettitiedoissa on merkittäviä ristiriitaisuuksia”, on todettava, että kuten kaksi jäljempänä esitettävää taulukkoa osoittavat, näissä kahdessa liitteessä olevat otsakkeet D1–D4 vastaavat täysin toisiaan, sillä niissä esitetään tarkalleen samat kokonaismäärät:

Taulukko 1 (jossa esitetään niiden toimintojen kulut, jotka on merkitty hakijan oppaan liitteessä 6 olevan mallin mukaisesti laadittuun tukihakemukseen)

Vaihe	D 1 henkilöstö (euroina)	D 2 matkat (euroina)	D 3 toimet/ palvelut (euroina)	D 4 hallinto (euroina)	D 1+D 2+ D 3+D 4 Yhteensä (euroina)
1	395 012,46	22 160,00	34 200,00		451 372,46
2	185 856,75	12 540,00	51 840,00		250 236,75
3	161 292,86	15 820,00	73 840,00		250 952,86
4	255 457,85	12 560,00	116 000,00		384 017,85
5	226 150,62	25 600,00		50 356,00	302 106,62
6	67 474,05	15 420,00	32 000,00		114 894,05
7	64 574,40	19 950,00	191 495,00		276 019,40
Yhteensä	1 355 818,99	124 050,00	499 375,00	50 356,00	2 029 599,99

Taulukko 2 (jossa esitetään niiden budjettikohtien mukaiset kulut, jotka on mainittu hakijan oppaan liitteessä 7 olevan mallin mukaisesti laaditussa budjettiarviossa)

D 1 henkilöstö (euroina)	1 355 818,99
D 2 matkat (euroina)	124 050,00
D 3 toimet/palvelut (euroina)	499 375,00
D 4 hallinto (euroina)	50 356,00
Yhteensä välittömät kulut (D 1–D 4)	2 029 599,99
Yhteensä välilliset kulut (I.1)	80 000,00
Menot yhteensä Hanke yhteensä – (D+I)	2 109 599,99

59 Toisin kuin komissio esittää, näistä kahdesta taulukosta ilmenee, että kantaja on osoittanut vastaavuuden lisäämällä budjettiarvioon (liite 7) otsakkeen ”Välilliset tukikelpoiset menot” alle 80 000 euron suuruisen määrän yleiskuluina. Tukihakemuksessa (liite 6) olevia kaikkia välittömiä tukikelpoisia menoja vastaavien määrien siirto budjettiarvion otsakkeeseen ”Välittömät tukikelpoiset menot D1–D4” takaa nimittäin vastaavuuden näiden kahden liitteen välillä. Tältä osin on tuotava esiin, että tämä vastaavuus täyttää lisäksi täydellisesti hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan merkityn vastaavuusvaatimuksen viimeisenä

arviointiperusteena, jonka avulla voidaan määrittää hakemuksessa ehdotettujen toimien laatu ja toteutettavuus. Tästä seuraa, että riidanalaiseen päätökseen sisältyvä toteamus, jonka mukaan kantajan ehdotuksen liitteissä 6 ja 7 esitetyissä budjettitiedoissa on ”merkittäviä ristiriitaisuuksia”, on virheellinen.

60 Komission ehdotus sisällyttää tukihakemuksen otsakkeeseen D4 ne 80 000 euron suuruiset yleiskulut, jotka mainittiin budjettiarvion otsakkeessa I, ei tee tätä päätelmää kyseenalaiseksi. Tällainen sisällyttäminen nimittäin poistaisi tukihakemuksen otsakkeen D4 ja budjettiarvion otsakkeen D4 välisen vastaavuuden.

61 Tältä osin on tuotava vielä esiin, että komission ehdotus ei ole yhteensoveltuva niiden tietojen kanssa, jotka sisältyvät hakijan oppaan liitteessä 7 olevaan ennalta vahvistettuun mallibudjettiarvioon. Tämä malli nimittäin osoittaa yhtäältä, että yleiskulut kuuluvat ”välillisiin tukikelpoisiin kuluihin I”, joka on luokkaan ”Välittömät tukikelpoiset menot D1–D4” nähden oma erillinen kululuokkansa. Toisaalta kyseisessä mallissa tuodaan esiin periaate, jonka mukaan yleiskulut eivät saa ylittää seitsemää prosenttia ”välittömien tukikelpoisten menojen D1–D4” kokonaismäärästä, mikä merkitsee väistämättä, että yleiskuluja ei voida sisällyttää budjettiarvioon otsakkeeseen D4.

62 Hakijan oppaan liitteessä 6 olevaan C8 kohtaan merkityn velvollisuuden osalta, johon komissio viittaa ja jonka mukaan tukihakemukseen ”on sisällytettävä kaikki hallinnolliset toimet ja kustannukset, budjettikohta D4,” hankkeen johtamiseksi ja koordinoimiseksi, on täsmennettävä, että tämä velvollisuus voi koskea ainoastaan välittömiä tukikelpoisia menoja. Maininnalla ”budjettikohta D4” nimittäin korostetaan, että kyse on hallintokuluja koskevista välittömistä tukikelpoisista menoista. Tältä osin on tuotava esiin, että yleiskulut eivät kuulu näihin, sillä kuten edellisessä kohdassa on korostettu, mallibudjettiarviossa on nimenomaisesti täsmennetty, että yleiskulut on katsottava välillisiksi tukikelpoisiksi menoiksi.

63 Tästä seuraa, että kantaja on täyttänyt tukihakemuksen ja budjettiarvion hakijan oppaan liitteeseen sisältyvien, näitä asiakirjoja koskevien mallien mukaisesti. Komission tulkinta, jonka mukaan näiden kahden liitteen on vastattava toisiaan, ei sitä vastoin ole yhteensoveltuva näiden mallien kanssa.

64 Edellä esitetty huomioon ottaen komissio ei ole soveltanut oikein hakijan oppaan liitteissä 6 ja 7 oleviin malleihin sisältyviä periaatteita eikä liioin hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan sisältyvää viimeistä arviointiperustetta.

65 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hakijan oppaan liitteiden 2, 6 ja 7 rikkomisen osalta todettava perustelluksi, eikä ole tarpeen tutkia kantajan tämän kanneperusteen yhteydessä esittämiä muita väitteitä.

Toinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

– Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

66 Komissio väittää, että niistä samoista syistä, jotka on mainittu ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen yhteydessä esitetyt väitteet, jotka perustuvat asetusten N:o 1784/1999 ja N:o 1260/1999 rikkomiseen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen sekä väitettyyn harkintavallan väärinkäyttöön, on jätettävä tutkimatta.

67 Kantaja viittaa ensimmäisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta esittämäänsä ja katsoo, että komissio on väärässä vedotessaan siihen, että nämä väitteet olisi jätettävä tutkimatta.

– Aineellinen kysymys

68 Ensiksikin komission väitteen osalta, jonka mukaan kantaja ei ole riittävästi valaissut hankkeensa innovatiivisuutta, kantaja huomauttaa, että tämä väite ilmenee ainoastaan 4.7.2005 päivätystä sähköpostista. Kun otetaan huomioon, että kyse on riidanalaiseen päätökseen nähden uudesta seikasta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi ottaa tätä väitettä huomioon.

69 Näin ollen kantaja aikoo ainoastaan toissijaisesti osoittaa ehdotuksensa innovatiivisuuden. Innovatiivisuus ilmenee, kun kantajan ehdotuksen C3 kohta luetaan yhdessä C2, C4 ja C8 kohtien kanssa. Osoittaakseen C3 kohdassa esitettyjen toteamusten sekä C2 ja C4 kohdissa esitettyjen konkreettisten ja innovatiivisten tavoitteiden vastaavuuden kantaja mainitsee C8 kohdassa kuvatut hankkeen eri vaiheet, eli ”tukitoimet tuotannon alalla”, ”tukitoimet alueella toteutettavan yhteistyön ja vuoropuhelun alalla”, ”maa-alueiden kunnostaminen niiden varaamiseksi asumiseen ja turismille” ja ”tukitoimet myynnin ja markkinoinnin alalla”. Kantaja katsoo tältä osin, että tutkiessaan innovaatioiden esittelyn ainoastaan C3 kohdan osalta komissio on tarkoituksellisesti sivuuttanut rakenteen, jota hakijoiden edellytettiin noudattavan niiden jättäessä hakemuksensa. Se korostaa toisaalta, että ehdotusten arviointia koskevat komission arviointiperusteet, jotka sisältyvät hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan, on määritelty pikemminkin laajasti, eikä niissä viitata ehdotuksen ennalta vahvistettuun rakenteeseen.

70 Toiseksi komission sen väitteen osalta, jonka mukaan pelkkä ”kukkienviljelyklusterin” kuvaus ei riitä selittämään, kuinka kantaja on aiempien kokemustensa pohjalta

päätynyt suunnittelemaan ja kehittämään uuden hankkeensa, kantaja myöntää, että sen tukihakemuksen sisältö on esitelty kuvailevasti (C3 kohta). Se väittää kuitenkin, että se on vain seurannut mallia, jonka komissio antoi hakijan oppaan liitteessä 6. Ligurian alueella saatu kokemus on joka tapauksessa tuotu esiin C3 kohdassa sekä myönteisellä tavalla eli korostamalla sen vahvoja puolia että kielteisellä tavalla eli osoittamalla aukot, jotka on täytettävä, ja puutteet, jotka on korjattava.

71 Kolmanneksi hakijan oppaan teknis-rahoituksellista liitettä, jossa esitetään hakemusten nelivaiheinen arviointijärjestelmä, ei ole noudatettu. Kantaja huomauttaa tältä osin, että komissio tutki sen hakemuksen viimeiseen vaiheeseen saakka, mikä merkitsee, että se selviytyi kolmesta edellisestä vaiheesta eli hakijan tukikelpoisuuden tarkastelusta (ensimmäinen vaihe), hakemuksen tukikelpoisuuden tarkastelusta (toinen vaihe) ja sen arvioinnista, täyttääkö hakija edellytykset saattaa ehdotettu toiminta päätökseen, kun otetaan erityisesti huomioon osoitettu asiantuntemus ja kokemus ehdotettujen toimien alalta (kolmas vaihe). Kantajan mukaan komissio on rikkonut hakijan oppaan teknis-rahoituksellista liitettä ja loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, kun se on hakemuksen laatua arvioidessaan (neljäs vaihe) käyttänyt riidanalaisen päätöksen perusteluna arviointiperustetta, joka kuuluu kolmanteen vaiheeseen.

72 Kantaja vetoaa neljänneksi hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan sisältyvän vaihtoehtoisen arviointiperusteen noudattamatta jättämiseen. Kantajan mukaan innovaatiot voidaan nimittäin katsoa ”seuraukseksi tavanomaisesta toiminnasta luopumisesta tai sen jatkamisesta”. Komissio on kuitenkin arvioinut kantajan hankkeen innovatiivisuutta vain tavanomaisen toiminnan jatkamisen kannalta ottamatta huomioon kyseisen hankkeen innovatiivisuutta tavanomaisesta toiminnasta poikkeamisen kannalta. Se on siten rikkonut hakijan oppaan teknis-rahoituksellisen liitteen säännöksiä ja loukannut oikeusvarmuuden periaatetta.

73 Viidenneksi kantaja katsoo, että komission väite yhteyden puuttumisesta niihin kokemuksiin nähden, jotka kyseisellä alalla on aiemmin hankittu Liguriassa, on EY 253 artiklan vastainen. Kantaja katsoo, että komission 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissa esittämiä täydentäviä perusteluita ei voida hyväksyä nyt käsiteltävänä olevassa oikeusriidassa, koska ne eivät sisälly riidanalaisen päätöksen varsinaiseen tekstiosaan. Komissio on joka tapauksessa arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti ja rikkonut EY 253 artiklaa, koska se ei ole perustellut riidanalaista päätöstä asianmukaisesti.

74 Kantaja huomauttaa kuudenneksi, että komission selitys, jonka mukaan kantajan hanketta ei ole hyväksytty vertailevassa tarkastelussa, jossa pyritään siihen, että ainoastaan parhaat hankkeet hyväksytään, on uusi seikka. Komissio on kantajan mukaan nimittäin hylännyt kantajan ehdotuksen väärinymmärryksen johdosta, joka johtuu ehdotuksen rakenteesta eikä sen sisällöstä, ja komissio ei joka tapauksessa ole täsmentänyt kantajan tekemiä virheitä, joiden perusteella se voisi ymmärtää hylkäämisen. Komissiolla tässä asiassa oleva laaja harkintavalta ei estä yhteisön tuomioistuimia harjoittamasta tuomioistuinvalvontaansa.

75 Komissio korostaa, että koska sen käsiteltävänä on suuri määrä hakemuksia ja kun otetaan huomioon sen käytössä olevat rajoitetut budjettivarat, sen on oltava tiukka ja suljettava pois tietyt hankkeet, jotka voisivat olla oikein hyviä mutta joiden laatu on kuitenkin alhaisempi kuin hyväksyttyjen hankkeiden. Vaikka hylkääminen ei tältä osin merkitsekään suoritetun työn laadun arviointia, pieninkin virhe, epäjohdonmukaisuus tai epätarkkuus voi vaikuttaa lopulliseen valintaan vertailevassa tarkastelussa. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että suppeat perustelut ovat asiassa riittävät ja että kaikenlaisia täydentäviä tietoja on mahdollista toimittaa kanteen nostamiseen saakka. Komissio ei voi hyväksyä sitä, että hankkeen innovatiivisuutta koskevat täydentävät tiedot katsotaan uusiksi seikoiksi, koska kyseiset tiedot ilmenevät hakijan oppaan teknis-rahoituksellisen liitteen sanamuodosta. Lisäksi se väittää, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä yhteisön viranomaisille on annettu laaja harkintavalta, kun niiden on tehtäviensä yhteydessä suoritettava monitahoisia

arviointeja, kuten asia on rakennerahastojen osalta. Siten yhteisöjen tuomioistuinten on rajoituttava tutkimaan tosiseikkojen paikkansapitävyyttä ja arvioimaan niitä oikeudellisesti. Niiden on erityisesti tarkistettava, että kyseisten viranomaisen toiminnassa ei ole tehty ilmeistä virhettä tai käytetty harkintavaltaa väärin tai että kyseiset viranomaiset eivät ole selvästi ylittäneet harkintavaltansa rajoja.

76 Mitä seuraavaksi tulee kantajan väitteeseen, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön, komissio väittää, että sikäli kuin tämä väite voidaan ottaa tutkittavaksi, kantaja ei ole näyttänyt, että komissio olisi riidanalaisen päätöksen tehdessään tavoitellut muuta päämäärää kuin kyseessä olevassa lainsäädännössä tarkoitettua päämäärää tai että kyseinen päätös olisi objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen nojalla arvioiden tehty muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi.

77 Väitetyn ilmeisen arviointivirheen osalta komissio korostaa hankkeen esittelyn kuvailevuutta, jonka kantaja itsekin on myöntänyt. Pelkän kuvailun avulla ja ilman seikkoja, jotka osoittavat innovaation arvon aikaisempiin kokemuksiin nähden, kantaja ei ole pystynyt vakuuttamaan arviointikomiteaa ja toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää tämän hankkeen lisäarvosta siinä vertailevassa tarkastelussa, jossa kaikki hakijat olivat yhdenvertaisessa asemassa.

78 Lopuksi EY 253 artiklan rikkomiseen perustuvan väitteen osalta komissio katsoo, että kantaja tulkitsee perusteluvelvollisuutta virheellisesti. Komissio väittää, että niistä samoista syistä, jotka esitettiin ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, se on noudattanut perusteluvelvollisuutta antamalla täydentävät tiedot.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

79 Nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on kohdistettu perusteluun, jonka komissio esitti riidanalaisen päätöksen tueksi ja jonka mukaan ”ehdotuksessa ei selvitetä, kuinka siinä otetaan huomioon Liguriassa kyseisellä alalla aiemmin hankitut kokemukset ja kehitetään niitä”. Komissio täsmensi tätä perustelua 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan ilmoittamalla, että ”[pelkkä 32-sivuinen kukkienviljelyklusterin kuvaus] ei riitä selittämään – –, kuinka [kantaja päätyi] aiempien [kokemustensa] pohjalta suunnittelemaan ja kehittämään uuden [hankkeensa] ja lopuksi ehdottamaan innovaatiota”.

80 Ensiksikin kantajan sen väitteen osalta, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, on todettava niistä samoista syistä, jotka on esitetty edellä 52–55 kohdassa, että riidanalainen päätös on nyt käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteet huomioon ottaen riittävästi perusteltu siltä osin kuin kyse on tällä kanneperusteella riitautetusta perustelusta.

81 Riidanalaiseen päätökseen sisältyvien tietojen perusteella, sellaisina kuin ne ovat täydennettyinä 4.7.2005 päivättyyn sähköpostiin sisältyneillä tiedoilla, kantaja voi nimittäin selkeästi ymmärtää, että toinen niistä kahdesta syystä, joiden nojalla sen tukihakemus hylättiin, perustui hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevan 34 kohdan kolmanteen arviointiperusteeseen, jonka avulla voidaan määrittää hakemuksessa ehdotettujen toimien laatu ja toteutettavuus.

82 Tältä osin ja toisin kuin kantaja väittää, komission 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissa esitetty täsmennys, jonka mukaan ehdotuksessa ei selvitetä, miten kantaja päätyi

innovaation ehdottamiseen, ei ole täysin uusi perustelu, sillä siinä ainoastaan selitetään hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevan 34 kohdan kolmas arviointiperuste.

83 Toiseksi väite, joka perustuu siihen, että tutkiessaan innovaation esittelyn ainoastaan tukihakemuksen C3 kohdan osalta komissio sivuutti rakenteen, jota hakijoiden edellytettiin noudattavan, ei ole merkityksellinen. Kantaja ei nimittäin voi moittia komissiota siitä, että se 4.7.2005 päivätyssä sähköpostissaan keskittyi niihin tukihakemuksen 32 sivuun, jotka vastaavat C3 kohtaa, sillä kyseisessä sähköpostissa vain vastataan kantajan 1.7.2005 päivättyyn sähköpostiin, jossa kantaja toi esiin ainoastaan kyseiset sivut. On myös todettava, että toisin kuin kantaja väittää, hakijan oppaan liitteessä 6 oleva malli ei mitenkään estä tuen hakijaa selventämästä sitä, miten sen ehdotus pohjautuu sen tavanomaiseen toimintaan ja erityisesti sen aiempiin kokemuksiin. Tukihakemuksen rakenne, sellaisena kuin se on vahvistettu hakijan oppaan liitteessä 6, ei toisin sanoen estä tuen hakijaa toimimasta siten, että sen hakemus täyttää hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan merkityn kolmannen arviointiperusteen. Nyt käsiteltävänä oleva väite on siis hylättävä perusteettomana.

84 Kolmanneksi kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan riidanalainen päätös on perusteltu arviointiperusteella, joka liittyy vaiheeseen, jonka se oli jo menestyksellisesti läpäissyt, on todettava, että aiemmin hankitut kokemukset, joihin kyseisen päätöksen tueksi on vedottu, on ymmärrettävä siten, että ne vastaavat tavanomaista toimintaa, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan sisältyvässä kolmannessa arviointiperusteessa. Katsoessaan, että ehdotuksessa ei selitetä, kuinka kantaja päätyi aiempien kokemustensa pohjalta suunnittelemaan ja kehittämään uuden hankkeensa, komissio tarkastelee ainoastaan sitä, täyttääkö ehdotus hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan merkityn kolmannen arviointiperusteen. Näin tehdessään komissio ei kyseenalaista ehdotuksen tarkastelun kolmannessa vaiheessa tekemiään päätelmiä, joiden mukaan kantajalla on taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset toteuttaa ehdotuksensa ja saattaa se päätökseen yhtäältä ehdotetun toiminnan osalta

osoitetun kokemuksen ja asiantuntemuksen sekä toisaalta hankkeen johtajan ammatillisen kokemuksen ja asiantuntemuksen perusteella. Kun komissio riidanalaisessa päätöksessä viittaa aiemmin hankittuihin kokemuksiin, se ei näin ollen loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta. Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kantajan väite on hylättävä perusteettomana.

85 Neljänneksi kantajan väite, jonka mukaan komissio ei ole noudattanut hakijan oppaan teknis-rahoituksellisessa liitteessä olevaan 34 kohtaan sisältyvän arviointiperusteen vaihtoehtoisuutta, kun se ei ole tutkinut ehdotusta tavanomaisesta toiminnasta poikkeamisen kannalta, on hylättävä tehottomana. Tältä osin on nimittäin todettava, että kantaja ei ole osoittanut eikä edes väittänyt, että sen ehdotus poikkeaa sen tavanomaisesta toiminnasta. Vaikka komissio ei olisikaan tutkinut hanketta tavanomaisesta toiminnasta poikkeamisen kannalta, tällainen puute ei näin ollen voi vaikuttaa riidanalaiseen päätökseen.

86 Viidenneksi sen väitteen osalta, jonka mukaan komissio on arvioinut tosiseikat ilmeisen virheellisesti, on todettava, että kun kyse on yhteisön rahoitustuen myöntämisestä, komissiolla on laaja harkintavalta niiden edellytysten täyttymisen suhteen, joiden perusteella tällaista tukea voidaan myöntää (yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, Pesquerias De Bermeo ja Naviera Laida v. komissio, tuomio 7.5.1992, Kok. 1992, s. I-2901, 25 kohta ja asia T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale ”Murgia Messapica” v. komissio, tuomio 19.5.1994, Kok. 1994, s. II-361, 46 kohta). Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt tosiseikkoja, joiden avulla voidaan osoittaa, että arviointia, joka koskee yhteyden puuttumista ehdotuksen ja toisaalta kantajan aiemmin hankkimien kokemusten välillä, rasittaisi ilmeinen virhe. Nyt käsiteltävänä oleva väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

87 Kuudenneksi, nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen yhteydessä esitettyjen väitteiden osalta, jotka perustuvat harkintavallan väärinkäyttöön ja asetuksen N:o 1784/1999 6 artiklan, asetuksen N:o 1260/1999 22 ja 24 artiklan, 12.1.2001 päivätyssä

tiedonannossa asetettujen sääntöjen sekä ehdotuspyynnössä VP/2003/021 ja hakijan oppaassa, mukaan lukien sen liitteet 2 ja 6, asetettujen sääntöjen rikkomiseen, on tuotava esiin, että kantaja tyytyy nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen otsakkeessa vain luettelemaan ylimalkaisesti kyseisten säännösten rikkomisen. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen alakohdan, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävään menettelyyn saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on kuitenkin mainittava muun muassa yhteenveto kanneperusteista. Kanteessa on näin ollen selitettävä, mitä kanteen perusteena oleva seikka sisältää, eli pelkkä ylimalkainen viittaaminen mainittuun seikkaan ei täytä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännössä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia (asia T-102/92, Viho v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok. 1995, s. II-17, 68 kohta). Tästä seuraa, että nämä väitteet on jätettävä tutkimatta.

88 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä osittain tehottomana ja osittain perusteettomana sekä jätettävä osittain tutkimatta, ja edellä 37 kohdassa esitetyistä syistä kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Provincia di Imperia vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä helmikuuta 2008.

E. Coulon M. Vilaras

kirjaaja jaoston puheenjohtaja